

paa, at han kunde blive valgt som Dmand af Borgerrepræsentanterne, naar man meente, at Magistraten uden Føie nægtede sit Samtykke til en Borgerrepræsentantifabsbeslutning — naa ja! saa kunde man jo gjerne gaae ind derpaa, dersom derved nogen væsentlig Bænkfælgighed ved Sagens Ordning kunde fjernes. Hermed troer jeg idetmindste foreløbig at have omtalt de vigtigste Punkter med Hensyn til selve Lovforslagets Indhold.

Et Spørgsmaal af mere statistisk Natur, som er bleven reist af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Nimestad), skal jeg, forsaavidt jeg for Diebliffet kan det, besvare i sin Almindelighed. Efter Valglisten — og de ere jo tilgængelige og offentliggjorte, saa at Enhver nærmere kan undersøge dem — stiller Forholdet sig saaledes: i 1854 var de Valgberettigedes Antal 2465, i 1855 var det 2542 — nu kommer Hjelpestatsoven — i 1856 var de Valgberettigedes Antal 3596.

Nimestad: Jeg takker den høitærede Indrengsminister meget for den Dplysning, han har givet, men jeg kan egentlig ikke finde, at det er en meget betydelig Udvidelse. Udvidelsen kan jo vel være betydelig, fordi Antallet tidligere var saa forstrækkelig ringe; thi det staaer sig, at en Udvidelse fra 2500 til 3500 er en Forøgelse af 40 pCt., men i og for sig er det ikke en betydelig Udvidelse, at kun $\frac{1}{4}$ af dem, der ere valgberettigede til Folkethinget, er valgberettiget til Communevalgene. Jeg indrømmer, at det er en Feil, at jeg ikke har gjort mig bekendt med Valglisten; men jeg troede ikke de vare i Trykken, og derved var det, at jeg, som ellers pleier at gjøre mig bekendt med flige Forhold, gjorde mig skyldig i denne Feil. Naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (C. A. F. Christensen) ytrede, at vi ikke vare vante til at gjøre store Spring, og derfor ogsaa i denne Sag maatte stude os i først at sætte den ene Fod frem før den anden, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at vi dog have gjort et meget stort Spring, som ikke lader sig bortraiffonere, og jeg troer til Held for os og for Landet,

nemlig Springet til en meget udvidet Valgret til Folkethinget. Dette staaer nu fast og er smeltet sammen med Bevistheden hos en stor Deel af Folket, og skjøndt jeg ikke mener, at Valgretten i Kommunen skal være saa udvidet, som den er med Hensyn til Folkethinget, troer jeg dog, at her er et nogenlunde analogt Forhold tilstede. Naar man imidlertid seer, at der ikke bliver gjort et eneste Skridt af nogen Betydning fremad med Hensyn til dette analoge Tilfælde, bliver man hange for, at dette kan drage ubehagelige Følger efter sig for Fremtiden med Hensyn til det Spring, der allerede engang er gjort. Saaledes gaaer det imidlertid stedsse mig, naar Talen er om Communevalg, at jeg frygter for, at unødvendige Indskrænkninger, der gjøres af Hensyn til visse Forhold og en vis Deel af Borgerne, der tidligere have gjort sig gjældende, skulle virke skadeligt tilbage paa de Friheder, der ere givne ved Grundloven af 5te Juni 1849. Det kan vist heller ikke gaae an, naar vi staae frem og spørge: Saa vi da ikke større Valgret og Valgbarhed i Kommunen, da at svare: Vi ere ikke vante til saa stor Valgfrihed. Jeg skal hertil føle, at jeg udtrykkelig tillod mig at henvende de Ord til Ministeren, at en Dtring af ham om den Retning, han i denne Henseende vilde gaae, vilde være bestemmende og afgjørende for mig; thi, naar jeg vidste, at den høitærede Minister vilde forelægge en Lov om en Udvidelse af Valgretten og Valgbarheden med Hensyn til de communale Anliggender, som jeg kunde ansee for nogenlunde betryggende, saa vilde det være nok for mig; Mere forlangte jeg ikke. De samme Ord kan jeg endnu rette til den høitærede Minister, som raadede os til at tage Hensyn til den nuværende Tilstand; thi det er jo ogsaa det, vi gjøre. Den høitærede Minister sagde, at dersom vi ikke holde os til den nuværende Tilstand, svinder Grunden bort under vore Fødder; men den nuværende Tilstand berøver ikke alene paa Loven af 1ste Januar 1840 eller paa den Magistrat, om hvilken der er sagt, at den er i Begreb med at gaae istykker — jeg erindrer ikke nøie det Udtryk, der blev brugt — men det er Kommunen i det Hele, dens politiske Retigheder, dens store Dpsving i mercantil Ret-